

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Karsten Hønge (SF):

Det var helt nødvendigt, at Folketinget lige før jul vedtog den såkaldte Lavallov. Med den lov hegnede vi det danske arbejdsmarked ind, så vi ikke lå ubeskyttede hen efter de dramatiske kendelser ved EF-Domstolen, kendelser, der betød, at Domstolen ganske vist anerkendte fagforeningernes ret til at konflikte for overenskomster, men bare ikke lige, når der var brug for det. Det var nødvendigt at handle hurtigt, hvis der ikke skulle opstå kaotiske forhold på arbejdsmarkedet. Selv om det var fuldstændig urimeligt, at Domstolen blandede sig i arbejdsmarkedsforhold med de her liberalistisk inspirerede domme, var det jo altså en kendsgerning, og vi måtte med opbakning fra stort set alle faglige organisationer og arbejdsgiverforeninger gennemføre en lovgivning, der fastholdt fagbevægelsens våben mod social dumping.

SF er en stærk tilhænger af internationalt samarbejde, og vi er samtidig stærke modstandere af, at de enkelte landes befolkninger presses ud i en konkurrence om at sælge sig selv så billigt som muligt til arbejdsgiverne. Det her race mod bunden eller den kedelige konkurrence om, hvem der hurtigst kan spænde livremmen ind, er en aktuell og nærværende trussel for velfærden for ganske almindelige mennesker i Europa. For velfærd er nemlig ikke bare et spørgsmål om overførselsindkomster og offentlig service eller skattetryk. Velfærd handler mindst lige så meget om at have et godt job med trygge vilkår.

Lønarbejdernes konkurrence om job og virksomhedernes konkurrence om opgaver skal foregå på fair og lige vilkår, og vores arbejdsmarked skal ikke sættes på udsalg. Det her er ikke bare en fagforeningssag. Det er simpelt hen en folkesag, som fagbevægelsen så til gengæld har sat sig i spidsen for.

For SF har der hele tiden været to spor i den her sag, dels det nationale spor, som jeg allerede har nævnt, og som handler om her og nu at friholde arbejdsmarkedet for følgerne af Domstolens afgørelser, dels det europæiske spor, der handler om for hele EU at få gennemført en social protokol, en topmødeerklæring eller en anden form for bindende politisk aftale, der vil sætte rettigheder for lønarbejdere over retten til,

Kl. 10:13

at kapitalen bevæger sig på tværs af landegrænser for at etablere sig.

Det er også sådan nogle ønsker, den europæiske fagbevægelse er kommet med. Det her kan meget vel være det helt afgørende element for, at EU som sådan kan udvikle sig til at få en større folkelig opbakning. Vi har jo set, hvordan den franske befolkning stemte imod traktatfornyelsen, bl.a. på grund af utryghed over for undermineringen af arbejdsforholdene, og en helt aktuell undersøgelse fra Irland viser, at den enkeltbegrundelse for, at der blev stemt nej, som scorede højest, også her var utryghed om forholdene på arbejdsmarkedet.

Jeg er helt overbevist om, at den danske befolkning vil være særdeles skeptisk over for større ændringer af EU-samarbejdet, så længe der ikke er fuldstændig tryghed om grundlaget for almindelige menneskers velfærd, nemlig gode og ordnede forhold på arbejdspladserne.

Det er derfor, det er så nødvendigt, at den danske regering spiller en meget aktiv rolle for, at EU tager lønarbejdernes rettigheder lige så alvorligt som varernes, tjenesteydelsernes og virksomhedernes frie bevægelighed.

Kl. 10:17

Formanden:

Der er ønske om en kort bemærkning fra hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 10:17

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg synes jo, at det er spændende, for ikke at sige rørende, at høre Socialistisk Folkeparti stå og tale så varmt om den såkaldte Lavallov, som man nu har gennemført. Og jeg er glad for, at Socialistisk Folkeparti selv bringer det på banen, for så kan det være, at Socialistisk Folkepartis ordfører vil fortælle lidt om, hvad den lov indeholder.

Er det ikke rigtigt, at det kun er de landsdækkende overenskomster, som er dækket? Det vil sige, at alt det, der hedder lokalaftaler, og alt det, der ude i de lokale fagforeningsafdelinger er blevet aftalt og forhandlet på plads med arbejdsgiverne, overhovedet ikke er omfattet, lige så vel som at det alene er løndelen i de landsdækkende overenskomster, som den lov dækker, og det vil sige, at alt det, der handler om aftalte regler om arbejdstid og sociale forhold, som den socialistiske ordfører var inde på, slet ikke er omfattet. Er det ikke noget, vi kan få bekræftet?

Kl. 10:18

Formanden:

Ordføreren.